

fra med en theoretisk Uddannelse, som Alle vi derude paa Landet længe efter, at vore Efterkommere maa faae, fordi vi selv have følt Nøtten deraf i det praktiske Liv. Det er altsaa ganske naturligt, at dette Spørgsmaal er reist, og jeg skal blot tillade mig at minde ærede Medlemmer om, at Grunden til, at vi ere komne til det Resultat i denne Sag, som vi ere, netop er den, at vi have ment, at det ogsaa var en Side af Sagen, der skulde frem: Den at lave et Kulb af Lærere. Jeg vil endnu kun gjøre den Bemærkning, at det undrede mig Noget, at min ærede Kollega i denne Sag, det ærede Medlem fra Åsens (Berntsen) — for Uenigheden mellem ham og os andre Kommissionsmedlemmer er i Virkeligheden lille, overordentlig lille — vilde gjøre en Myt til en Glesant. Thi naar det kommer til Stykket, naar det ærede Medlem skal gjøre op Stykke for Stykke, hvad det er, han egentlig er uenig med os om, saa blive vi ikke uenige om ret Meget. Der er endnu en Ting, som der kan være et stort Spørgsmaal om, men hvori jeg ikke er saa uenig med det ærede Medlem, nemlig at faae en virkelig alvorlig og indgaaende Undersøgelse af Spørgsmaalet om Landbohøjskolens Flytning. Det kan blive et stort Spørgsmaal, men min Mening om den Sag er netop i Kraft af, hvad jeg har bemærket forud, at jeg tror, at det skal vise sig at der vil stille sig saa mange alvorlige, praktiske Vanskeligheder i Veien, naar vi ville have Landbohøjskolen til at blive — ja jeg vil gjerne sige en Ting, men jeg er bange for, at det vil skurre i enkelte Herrers Dre, særlig for dem, der ikke ere til Stede i dette Thing — og derfor vil jeg kalde det en Landbohøjskole. Men naar vi skal have Landbohøjskolen til at blive det, som vi ville have, den skal blive i den nye Skikkelse, tror jeg, at det vil blive praktisk netop at lade Landbohøjskolen blive her i Kjøbenhavn, hvor saa mange andre Midler staa til Raadighed til Udvikling af de Mænd, som komme herind, navnlig naar de skulle have en videregaaende Uddannelse. Men som sagt, det er et Spørgsmaal, der kan tages op og overveies, og hvis det viser sig at være praktisk, skal det i alt Fald ikke skille det ærede Medlem og mig i vore Anskuelser, men jeg tror nok, at det skal vise sig at støde paa praktiske Vanskeligheder, og det er jo klart, at det ikke er Meningen med Landbohøjskolen i dens nye Skikkelse, at den skal afgive Forsøgsmarker i den Forstand. Det have vi Landmænd set i mange, mange Aar, naar vi kom ind til Kjøbenhavn, at de Sorder, de havde ved Landbohøjskolen, vare

undergivne saa mærkværdige Forhold, at vi ikke kunne sammenligne de Forsøg, der blive gjort der, med de Forsøg, der blive gjort ude paa Landet, saa i den Forstand kan der ikke være Tale om, at vi, der tilraade dette, skulle mene, at Landbohøjskolen i den Forstand skulde være en Forsøgsmark. Derfor have vi ogsaa Side 32 i Betænkningen anbefalet, at der maatte blive oprettet Forsøgsstationer, og at disse Forsøgsstationer maatte blive knyttede saa nær som mulig til det praktiske Landbrug. Ærede Medlemmer, der have læst Betænkningen, og som vil tænke tilbage paa, hvad der staa Side 32, ville der faae alle mulige Krav tilfredsstillende i Retning af de Antydninger, der ere stillede fra Kommissionens Side, og det mener jeg er Noget vi skulle haabe samtidig med, at vi paa den Maade faae Forsøgsvirksomheden for Landbrugets Bedkommende mere ud paa Landet end i dette Dieblit.

Jeg kan sige, ligesom Indlederen af denne Forhandling — det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) — sagde, at efterat vi, som de Herrere vide, havde faaet den Motivering paa Finanslovens § 19 angaaende Landbohøjskolen med Udvidelse af Lærerkrafter og Antydning af Flytning o.s.v. og saa vare komne sammen, da maatte vi indbrømme, at Lokalteterne derude slet ikke ere tidsvarende og ikke ere tilstrækkelig store, og det forekommer mig netop, at, naar der er Tale om Landbohøjskolen, skulle vi mindes, at vi ere saa heldige, at der netop der er opfostret en Mand, som vi fra Landbrugets Side ikke uden den største Taknemlighed kunne nævne, nemlig Docent Kjord. Men vi kunne tillige nævne en anden Mand, som ligeledes netop i denne Tid maa ligesom give Signalet til, at Velvillie for Landbohøjskolen ikke skulde være mindst fra Landbefolkningens Side, nemlig Dr. Bang. Hvad Mytte vi Landbruaere i indirekte Forstand have havt af denne Mand's Virksomhed og hvad Nytte vi hver Dag have af denne Mand's Virksomhed paa Landbohøjskolen, det vide vi dog vist Alle. Jeg vil opfordre de Herrere til at prøve en Gang, naar de have en lille Time tilovers at gaa ud og se paa Landbohøjskolen, hvilke Lokaler der bydes denne udmærkede og dygtige Videnskabsmand til de videnskabelige Forsøg, han er ved at gjøre ligeoverfor det, som angaar os Alle, nemlig Vaccine; der bydes ham Skure, hvor han maa lade de Dyr staa, ved Hjælp af hvilke Vaccinen frembringes. Det vil af Finansloven ses — det sorterer under Justitsministeriet — at vi mere og mere gaa i den Retning, at vi ikke behøve at være bange for, at der ved Vaccinering skal indpodes Rirtelsphaghet med det Samme.